

BESZÁMOLÓ

a Kossuth Lajos Gimnázium
angliai útjáról
2019. május 5-10

A 2018. évi tanulmányútnak megfelelően idén is magunk vágtunk neki az ismeretlennek az angol nyelvi előkészítő osztály kis csoportjával. Az előző évi tapasztalatok alapján egy nappal meghosszabbítottuk utunkat, hiszen még így is rengeteg felfedeznivaló várt ránk.

Az ott töltött 6 nap alatt az angol időjárás minden arcát megmutatta nekünk: volt, hogy ragyogott a nap, volt, hogy fújt a szél és természetesen a vidámparkban töltött idő alatt szakadt is az eső. De ne szaladjunk annyira előre.

Május 5-én korán reggel indultunk. 9 órára már le is szállt a gépünk. Vasárnap lévén rendkívül gyorsan sikerült átesni a határellenőrzésen és bejutni a városba. Az előző évi tapasztalatok alapján egy sokszobás házat béreltünk picit kerttel, ezúttal a Shepherd's Bush metrómegállónál. Ez egy nagy közlekedési csomópont metróval, vonattal, sok busszal és egy hatalmas bevásárlóközponttal. Nem mellesleg London nyugati részén van, nagyon közel a híres Notting Hill városrészhez a Hyde Park közelében. Innen nagyon könnyű volt bárhová is eljutni. Már az első nap bevásároltunk, hogy a reggelivel és a szendvicsekkel se legyen gond.

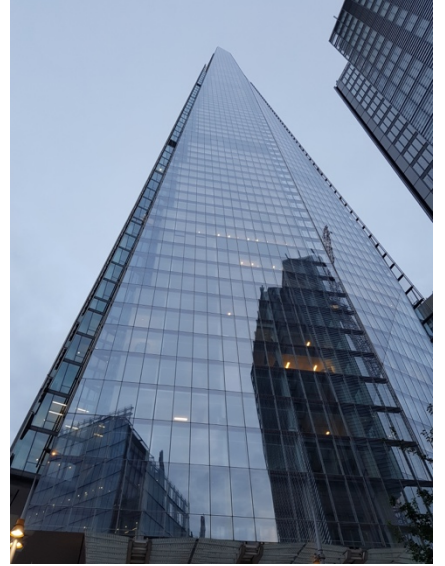

Első nap - ismerkedés révén - sétálgattunk a belvárosban (Covent Garden, Soho, Leicester Square) és megnéztük a Madame Tussaud's kiállítást amiről természetesen mindenki hallott és nem akart kihagyni.

Hétfőn és kedden a londoni városnézőkártya (London Pass) segítségével igyekeztünk minél több mindent felfedezni. Idén 5 lány vett részt a programban, akik nagyon energikusan és jókedvvel vették az olyan akadályokat, mint az egész napos gyaloglást reggel 8-tól este 8-ig, de néha 10-ig, 11-ig. Már első nap megnéztük a Szent Pál katedrális és a körülötte felépülő City-t, London üzleti negyedét a tiszteletet parancsoló irodaházakkal és felhőkarcolókkal, majd bebarangoltuk a Tower rejtett zugait. Ezt követően felmentünk a Tower hídra, ahol nagy élményt jelentett a híd üveg padlóján keresztül nézni az alattunk elsuhanó autókat és hajókat, majd megnéztük a hidat működtető gépházat is. Nagyon nagy szerencsénkre láttuk azt is, ahogyan felemelkedik a híd és átsiklik egy vitorlás hajó a híd alatt. Mivel az idő ragyogó volt úgy döntöttünk, hogy a délután nagy részét még Greenwich-ben, London keleti részén töltjük. Ide a legújabb városrészen keresztül egy földfelszín feletti, vezető nélküli metróval jutottunk el, ami nagy kaland volt a felhőkarcolók között. Greenwich egy csendes, családi városrész, de rengeteg turisztikai látnivaló található itt: gyalogalagút a Temze alatt, a Cutty Sark nevű teaszállító hajó, a Tengerészeti Múzeum, VIII. Henrik szülőhelye, egy hatalmas park és a dombtetőn a Királyi Csillagvizsgáló (Royal Observatory). Mi ez utóbbit választottuk ki, hogy részletesebben is megismerkedjünk vele. Láttuk a csillagászat fejlődését szolgáló eszközöket, a régi csillagászok lakóhelyét, természetesen rengeteg fénykép készült a kezdő hosszúsági körön és az egyetlen 24 részre osztott falióránál, de talán a legnagyobb élményt a planetáriumi látogatás nyújtotta. Egy egyórás program keretében egy csillagász bemutatta és elmagyarázta nekünk, hogy milyen is lenne az égbolt, mit is látnánk London felett, ha nem lenne légszennyezettség. Könnyen és érthetően beszélt, nem volt nehéz követni. A nap végére már egy kicsit fáradtan estünk be az étterembe, de ott erőre kaptunk és még senki nem akart hazamenni. Várt ránk az egyik legnagyobb csoda a Shard. Ez London legmagasabb felhőkarcolója. Az irodákat, szállodát és lakásokat is magába foglaló épület felső 3-4 szintje kilátó. Itt csodáltuk meg, hogy alkonyodik és gyúlnak ki a város fényei.

Kedden A Westminster Apátsággal és a hozzákapcsolódó történelmi eseményekkel, híres emberekkel ismerkedtünk. A pár óra kultúrát a szórakozás követte, hiszen az olimpiai park közepén álló Arcelor Mittal Orbit nevű 114,5 méter magas kilátó felé vettük az irányt. Ez egy nagyon modern, újrahaznosított anyagból épült kilátó. A lefelé 455 lépcsőfokot felfelé 34 másodperc alatt tettük meg lifttel. A toronyban található egy csúszda is, ami 12-szer fordul meg és 40 másodperc alatt ér le. És mivel kifejezetten bevállalós lányokkal voltam, többen ki is próbálták. Szintén kalandokkal folytattuk, mert a London Bridge kiállítás nemcsak a város 2000 éves történelmét, London legrégebbi hídját, annak történetét, a nagy londoni tűzvészt és a város híres rémtörténeteit mutatta be egy interaktív kiállítás keretében, hanem egy bátorságpróbával felérő útvesztőt is magába foglalt a jegy. Sajnos Shakespeare Globe színházát nem sikerült megnézni egy éppen zajló előadás miatt, de a jellegzetes Millennium gyalogoshídról számtalan képet csináltunk.

A korábbi napok szép napsütéses időjárása után szerdán már tipikus angol időben ültünk fel a londoni óriáskerékre a London Eye-ra. Érdekes volt a magasból felismerni a korábban már meglátogatott nevezetességeket. Utána az eső elől a Természettudományi Múzeumba menekültünk. Itt akár tovább is maradhattunk volna, mert rengeteg volt a felfedezni való. Ezt követően kicsit nézelődtünk a környéken és végig szaladtunk a Harrods áruházon is, de nem vásároltunk semmit. Arra ezek után került sor, az Oxford Street-en. Az inkább a mi pénztárcánknak megfelelő.

Csütörtökön közkívánatra a Thorpe Park nevű vidámparkban kalandoztunk, míg Zita a British Museum-mal és London parkjaival ismerkedett. A vidámpark Londonon kívül található. Vonattal és busszal jutottunk oda, így láttuk mennyiben más a külváros és a vidék a belváros mozgalmas és zsúfolt világától. A nap végére mindenki elfáradt és sajnos már pakolni is kellett.

Péntek a hazautazás napja volt. Szerencsére csak délután indult a repülő. Így utolsó napra még számtalan látnivalót tudtunk bezsúfolni. A házat 10 órakor hagytuk el. Elsétáltunk a Kensington palota előtt a Kensington parkon át, majd a Hyde parkon keresztül értük el a Saint James parkot, ahol megnéztük a Buckingham palota őrségváltását. Innen pihenésként elmetróztunk a King's Cross pályaudvarra, hogy Harry Potter 9 ¾. vágányát is lássuk, majd újra a belváros felé vettük az irányt és a

Piccadilly-től a Trafalgar téren át elsétáltunk megnézni hol is él a mindenkori brit miniszterelnök. Összességében kb 8-10 km séta bőröndökkel, hátizsákokkal. Szép teljesítmény. Mondanom sem kell, hogy többen aludtunk az autóbuszson, ami a reptérre vitt ki minket és utána a repülőn is.

Összefoglalva úgy gondolom mindenkinek nagy élmény volt ez a pár nap. Nagyon jó élmény volt saját magunk által felfedezni a várost, megismerkedni a metró és a központ útvesztőivel vagy az emeletes busz tetején csodálni a város mindig mást mutató, lüktető arcát, megértetni magunkat angolul. Londont mindenki ismeri filmekből, tananyagokból, újságcikkekből. De ott lenni, átélni a vibrálását maradandó élményt nyújt mindenkinek. bízom benne, hogy mindenkiben kellemes emlékek jönnek elő amikor visszagondol erre a pár napra.

Pethőné Kárpáti Anita

angol tanár